

РЕШЕНИЕ

№ 7582

гр. София, 05.12.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XVI КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 03.11.2023 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Елица Райковска

**ЧЛЕНОВЕ: Златка Илиева
Мария Владимирова**

при участието на секретаря Кристина Алексиева и при участието на прокурора Куман Куманов, като разгледа дело номер **9254** по описа за **2023** година докладвано от съдия Златка Илиева, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и следващите от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/, вр. с чл. 63в от Закона за административните нарушения и наказания /ЗАНН/.

Образувано е по касационна жалба на К. Р. Ч., ЕГН [ЕГН], против Решение №2602/02.06.2023г., постановено по н.а.х.д 5811/2022г., с което е потвърдено наказателно постановление № 39 от 25.03.2022 година на изпълнителния директор на Изпълнителна агенция „Медицински надзор” . С последното на жалбоподателя са наложени четири отделни наказания - глоба в размер на 500 /петстотин/лева, всяка, на осн. чл.220, ал.2 от Закона за здравето, за извършени четири отделни нарушения на чл. 89, ал.1 чл.88, ал.1 от Закон за здравето.

В касационната жалба се твърди, че решението на първоинстанционния съд е неправилно, тъй като е постановено при допуснато нарушение на материалния закон - касационно основание по чл. 348, ал. 1, т. 1 от НПК. Изложени са подробни съображения относно законосъобразността на НП. Прави се искане за отмяна на решението и постановяване на друго, с което НП да бъде отменено.

В съдебно заседание касаторът не се явява и не се представлява.

Ответникът, редовно уведомен, чрез процесуалния си представител оспорва касационната жалба. Представя отговор на касационната жалба. Претендира разноски. Отправя възражение за прекомерност на заплатеното адвокатско възнаграждение.

Представителят на Софийска градска прокуратура дава становище за неоснователност на касационната жалба. Моли оспореното решение да бъде оставено в сила.

Административен съд София-град, XVI-ти касационен състав, след като се запозна с обжалваното решение и обсъди, както наведените с касационната жалба основания, така и тези по чл. 218, ал. 2 АПК, намира следното:

Касационната жалба е процесуално допустима, подадена в преклузивния срок по чл. 211 от АПК от надлежна страна и при наличие на правен интерес от оспорване.

Разгледана по същество, жалбата е неоснователна.

За да потвърди обжалваното пред него наказателно постановление, районният съд, въз основа на събраните писмени доказателства, е приел за установено, че жалбоподателят К. Р. Ч. работел в МБАЛ "Доверие" АД, [населено място], в отделение по Ортопедия и травматология като лекар със специалност ортопед-травматолог. Лечебната дейност, осъществявана от него, включвала и оперативни интервенции, включително с прилагане на анестезия. В хода на проверка, извършена от ИА 4Медицински надзор“ било установено, че за четирима пациенти, на които била извършена оперативна интервенция от страна на жалбоподателя, в декларациите за информирано съгласие за лечението, подписани от тях, липсвали част от обстоятелствата, изрично посочени в чл.88, ал.1 ЗЗдр. Същите, съгласно изричната разпоредба на чл.89, ал.1 ЗЗдр, следва задължително да се представят в писмена форма, преди получаване на информираното съгласие, всякога когато лечението е свързано с прилагане на хирургични интервенции. Ето защо, на жалбоподателя бил съставен АУАН, а в последствие и НП, за четири отделни административни нарушения, изразяващи се в това, че в качеството си на лекуващ лекар не е изпълнил задължението си да предостави в писмена форма информация по чл.88, ал.1 ЗЗдр, при извършване на хирургични интервенции с обща анестезия - нарушения на чл.89, ал.1 вр. чл. 88, ал.1 Закона за здравето.

Въз основа на установената фактическа обстановка, СРС приел, че НП е издадено от компетентно длъжностното лице, като при издаването му не са допуснати съществени процесуални нарушения, които да са довели до ограничаване правото на защита на нарушителя. Относно приложението на материалния закон, СРС е намерил, че жалбоподателят не е спазил изискването на закона да предостави в писмена форма информация по чл.88, ал.1 ЗЗдр, при извършване на хирургични интервенции с обща анестезия на посочените в НП пациенти.

Решението на първостепенния съд е правилно.

С оглед установената в хода на съдебното следствие фактическа обстановка, районният съд правилно е приел, че привлеченото към административнонаказателна отговорност лице е осъществило състава на четирите административни нарушения,

всички по чл.89, ал.1 вр. чл. 88, ал.1 Закона за здравето.

Правилно съдът е отхвърлил като неоснователни доводите, че информацията по чл.88 се предоставя в "подходящ обем и форма", т.е. липсва нормативно установен ред за това и всеки един възможен начин е допустим. Настоящата инстанция споделя напълно становището на съда, че доколкото в настоящата хипотеза правилото на чл.89, ал.1 ЗЗдр, изрично регламентира това да става в писмена форма, като нормата се явява специална по отношение на посоченото в жалбата общо изискване. Действително липсва, установен с подзакононов нормативен акт или по друг ред, формуляр, но минимално изискуемото съдържание на информацията, която следва да бъде съобщена на пациента преди получаване на информираното съгласие е определена достатъчно точно и ясно в разпоредбата на чл.88, ал.1 ЗЗдр, като използваните в лечебното заведение бланки за отразяване на информираното съгласие нито я съдържат, нито пък позволяват да се направи извод, че същата е била предварително предоставена в изискуемата писмена форма. Както правилно е приел съдът, устното комуникиране на тези обстоятелства е ирелевантно за изпълнение на регламентираното в нарушената законова разпоредба задължение.

За пълнота следва да бъде добавено, че в хода на административнонаказателното производство не са установени обстоятелства, обуславящи приложението на чл. 28 от ЗАНН. Фактът, че нарушенията са първи, както и че в резултат на деянията не са настъпили други несъставомерни вреди правилно са отчетени от наказващия орган при определяне на наказания към минимума, предвиден в закона.

Съобразно гореизложеното, касационният съдебен състав намира, че обжалваното решение е постановено при правилно приложение на материалния закон и при липса на заявените в касационната жалба основания за неговата отмяна, поради което е дължимо оставянето му в сила.

При този изход на спора, на ответника по касация са дължими сторените по делото разноски. В настоящото производство, същият е представляван от надлежно упълномощен за това юрисконсулт, като съдът намира, че справедливият размер на възнаградението, преценен в рамките на разпоредбата на чл.27е Наредбата за заплащането на правната помощ, е 80 лева.

Водим от горното и на основание чл. 221, ал. 2, предл. първо от АПК, Административен съд - София - град, XVI касационен състав,

Р Е Ш И:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение №2602/02.06.2023г., постановено по н.а.х.д 5811/2022г. на Софийски районен съд.

ОСЪЖДА К. Р. Ч., ЕГН [ЕГН] ДА ЗАПЛАТИ на Изпълнителна агенция „ Медицински надзор“ сумата от 80 /осемдесет/ лева – разноски за юрисконсултско възнаграждение.

Решението е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.